

May 15th, 1994. Vol XIX. No. 5

SỐ 393 * Chúa Nhật, ngày 15 tháng 5 năm 1994

CHẾT VINH-HIỂN

Richard Nixon, vị tổng-thống thứ 37 của Hoa-kỳ đã từ giã cõi trần vào ngày thứ sáu 22 tháng 4 năm 1994, hưởng thọ 81 tuổi, được cử hành quốc táng vào chiều thứ tư ngày 27 tháng 4 năm 1994 trong khu đất riêng của tổng-thống, nơi có thư-viện Nixon và ngôi nhà mà tổng-thống đã được sanh-trưởng, tại Yorba Linda, Ca. Tang lễ được cử-hành cách trọng-thể với lễ-nghi quân cách. Mục-sư tiến-sĩ Billy Graham được mời làm chủ lễ. Cuộc đời và sự-nghiệp của cố tổng-thống Nixon được những nhân-vật quan-trọng nhắc tới với lòng kính-phục và yêu-mến. Sau hơn một giờ hành-lễ, thân xác cố tổng-thống được đặt vào lòng đất bên cạnh ngôi mộ của người vợ thân-yêu vừa mới liã trần gần một năm trước đây.

Cuộc đời của Nixon thành-công cũng lắm, mà chua cay cũng nhiều. Nixon là vị tổng-thống duy nhất trong lịch-sử Hoa-kỳ, đã phải từ-nhiệm chức-vụ tổng thống vì vụ Watergate vào năm 1974. Nhưng trong tang lễ, mọi người chỉ nhắc đến công-trạng của Nixon, một vị anh-hùng của đất nước Hoa-kỳ. Người ta nhắc đến cuộc đời đạo-đức của Nixon, một người chồng, người cha tốt trong một gia-đình hạnh-phúc. Một Cơ-đốc nhân trung-kiên với niềm tin-kính.

Ca-đạo ta có câu "sống cho người ta thương, chết cho người ta nhớ". Cuộc đời của cố tổng-thống Nixon, chắc hẳn khi sống không phải ai cũng thương. Trong số người tham dự tang lễ, chắc có sự hiện-diện những người đã cố tâm hạ-bệ vị anh-hùng của quốc gia trước đây. Song khi chết, tất cả mọi người dường như chỉ còn nhớ những điểm tốt của vị cố tổng-thống, và những điểm tối đã tôn-vinh cho tổng-thống.

Phần nhiều trong chúng ta đều tỏ lòng nhân-ái đối với người nằm xuống, tha-thứ lỗi-lầm và ghi nhớ những điều tốt-đẹp. Rất ít bài diếu văn hạch tội người chết.

Vị tổng-thống đầu tiên của nước Việt-nam Cộng-hòa, suốt 9 năm "toàn dân Việt-nam nhớ ơn Ngô Tổng-thống" thế mà phải chết trong nhục-nhã. Sau ngày mồng 1 tháng 11 năm 1963, hầu hết báo chí không tiếc lời mạt-sát vị "tổng thống anh-minh". Có báo không viết hoa tên họ-định-diệm. Có báo gọi nhà Ngô là nhà Ngu. Nhưng sau một thời gian, nhiều người đã âm-thầm "nhớ ơn Ngô Tổng-thống" và một số người quyết tâm phục-hồi danh-dự cho vị tổng-thống phải từ-nhiệm bởi cái chết tức-tử. Lòng oán-hận thường giúp người ta quên ơn và chỉ nhớ lỗi-lầm.

Trong lịch-sử nhân-loại, có một người chết cách đau-đớn, nhục-nhã, mặc dầu suốt đời người thánh-thiện hoàn-toàn, quyền-năng vô song. Người đã có lúc được dân chúng hoan-hô như một vị vua. Thế mà khi chết, người được dân chúng xưng vương với máo gai đội đầu, vương trượng trong tay người là cái đinh lớn,

ngai người ngự là cây thập-tự, người chỉ thiếu long-bào che đậy cái thân-thể loã-lỗ khiến "người ta che mắt chẳng thèm xem" (Ê-sai 53:3). Các họa-sĩ đời sau mô-tả quang-cảnh này đã cho người một tấm vải nhỏ che đậy để người xem khỏi ngượng. Số người dự tang lễ người khá đông, có người của chính quyền, có người của tôn-giáo. Một vài người đã ứng khẩu đọc diếu văn khi người còn trong cơn hấp-hối. Diếu văn cho người là những lời nhạo-báng chề-bại: "Người là kẻ phá đền thờ và đứng lại trong ba ngày, hãy cứu lấy mình đi! Nếu người là con Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi cây thập-tự! Các thầy tế-lễ cả, các thầy thông-giáo và các trưởng-lão cũng nhạo Ngài rằng: Nó đã cứu kẻ khác mà cứu mình không được. Nếu phải vua dân Ý-sơ-ra-ên, bây giờ hãy xuống khỏi cây thập-tự đi, thì chúng ta mới tin. Nó nhờ-cây Đức Chúa Trời; nếu Đức Chúa Trời yêu nó thì bây giờ Ngài phải giải-cứ cho, vì nó đã nói rằng: Ta là Con Đức Chúa Trời". Tang lễ chấm dứt, khi "Đức Chúa Jê-sus lại kêu lên một tiếng lớn nữa, rồi trút linh-hồn" (Ma-thi-ơ 27:40-43, 50).

Chúa Jê-sus chết cách đau-đớn, nhục-nhã đấy, nhưng cũng là cái chết đầy vinh-hiến. Trước khi Ngài chịu chết cách nhục-nhã, Ngài đã quyết định chết vinh trong ý muốn Đức Chúa Trời, trong chương-trình cứu-rỗi loài người của Đức Chúa Trời. Lời Ngài cầu-nguyện với Đức Chúa Trời về việc chết vinh này như vậy: "Cha ơi! bây giờ xin lấy sự vinh-hiến Con vốn có nơi Cha trước khi chưa có thể-gian mà làm vinh-hiến Con nơi chính mình cha" (Giăng 17:5). Đời đời sau, nhân-loại đã tôn-vinh sự chết cách nhục-nhã của Ngài như vậy: "Thật vậy, khi chúng ta còn yếu-duối, Đấng Christ đã theo kỳ-hẹn chịu chết vì kẻ có tội. Và, hơ mới có kẻ chịu chết vì người lành; để thường cũng có kẻ bằng lòng chết vì người lành. Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu-thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết" (Rô-ma 5:6-8).

Chúng ta ai nấy đều phải chết. Chết "là nơi hò-hẹn của các người sống" (Gióp 30:23). Chết là con đường mà mỗi chúng ta đều lần lượt "đi đường cả thế-gian phải đi" (Giê-suê 23:14). Chết là một luật-định của Đức Chúa Trời đối với mọi người: "Theo như đã định cho loài người phải chết một lần, rồi chịu phán-xét" (Hê-bơ-rơ 9:27).

Nếu không quá căm-phẫn, người ta dễ tha-thứ những lỗi-lầm của người nằm xuống. Nếu không có mưu-đồ lợi-ích, người ta không nở tỏ-khố người chết. Nhiều người rộng lượng nhường sự phán-xét cho lịch-sử, cho hậu-thế.

Tuy không bị người đời phán-xét thì trong thâm-tâm của mỗi người, theo cách nguyên-tri, người ta vẫn cảm-nhận ra có sự phán-xét sau khi chết. Bởi cái cảm-nhận này mà chúng ta có huyền-thoại Diêm-Vương. Chết là con đường dẫn người ta đến châu Diêm-Vương, một vị thần Trời giao cho cai-quản ở cõi âm. Diêm-Vương là vị thần nghiêm-xử những người chết nên hình-thù đen-dúi dữ-tợn. Dưới tay Diêm-vương còn có chín vị Đông-vương phụ-tá xét-xử những linh-

hồn người chết. Như vậy, tất cả người chết đều bị xét-xử ở Thập-diện Diêm-Vương. Huyền-thoai không có thật, chỉ là cách bày tỏ về ý-niệm bởi cảm-nhận trong tâm-tư. Theo lời Kinh-thánh, sự phán-xét sau khi chết có thật và do chính Đức Chúa Trời, Đấng "chẳng vị-nể ai đâu". Mọi người phải chịu "phán-xét công-bình, là Đấng sẽ trả lại cho mỗi người tùy theo công-việc họ làm", Ngài cũng "xét-doán những việc kín-nhiệm của loài người" (Rô-ma 2:5,6,11,16). Chẳng ai nhận được sự vinh-hiến trước sự phán-xét của Ngài. Ai nấy thấy "đều phạm tội, thiếu mất sự vinh-hiến của Đức Chúa Trời" (Rô-ma 3:23).

Chúng ta vẫn có thể tránh được sự phán-xét này. Chỉ có một phương-cách mà thôi, như lời Chúa Jê-sus phán: "Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, ai nghe lời ta và tin Đấng đã sai ta, thì được sự sống đời-dài, và không đến sự phán-xét, song vượt khỏi sự chết mà đến sự sống" (Giăng 5:24). Vì "chẳng còn có sự đoán-phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jê-sus Christ" (Rô-ma 8:1). Vì cơ đó, mọi Cơ-đốc nhân chết đều chết trong vinh-hiến, không bị định tội, còn được ghi ơn, được ban thưởng "cho mỗi người tùy theo công việc họ làm" (khải-huyền 22:12), nhiều người còn được "mã triêu-thiên của sự công-bình" (II Ti-mô-thê 4:7).

Chúng ta sẽ chết và sẽ chết trong vinh-hiến khi chúng ta đã là Cơ-đốc nhân bởi sự tiếp nhận Chúa Jê-sus là Cứu Chúa của mình. Chính Ngài sẽ đỡ tang-lễ của chúng ta, Ngài "đứng bên hữu Đức Chúa Trời ... tiếp lấy linh-hồn tôi" (Công-vụ các Sứ-đồ 7:56,59).

Chết trong vinh-hiến, "là nơi hò-hẹn của các người sống", của tôi và của quý vị.

PHƯƠNG DANH ĐỘC GIẢ ỦNG-HỘ ANH-SÁNG

- HT. Báp-tít V.N. - Memphis, TN 10\$00
- Bà Trần-Vân - El Cajon, CA 20\$00
- Dorcas Bible Class - El Cajon, CA 10\$00
- Cô Becky Tần - El Cajon, CA 20\$00
- Bà Phan-thanh-Bình - Lakeside, CA 140\$00
- Anh Phan-thanh-Quang - Lakeside, CA 100\$00
- Cô Phan-thanh-Linh - Lakeside, CA 100\$00
- Cô Phan-thanh-Uyên - Lakeside, CA 100\$00
- HT. Báp-tít V.N. - FT. Smith, AR 20\$00
- ÔB MS Dương-Lành - Myrtle Beach, SC 20\$00
- HT. Báp-tít Thiên-Ân - Seattle, WA 15\$00
- Anh Nguyễn-bá-Tuấn - San Diego, CA 100\$00
- Ông Nguyễn-bá-Long - San Diego, CA 15\$00
- Bà Tôn-nữ Phương-Thảo - San Diego, CA 50\$00
- Cụ Nguyễn-thị-Mỹ - Olympia, WA 10\$00
- ÔB MS Lê-ngọc-Vinh - Aurora, CO 20\$00
- Hà-Phương Corporation - Houston, TX 20\$00
- Ông Đào-kim-Tiến - Harrisburg, PA 10\$00
- ÔB BS Đỗ-hùng-Phi - San Diego, CA 100\$00
- Cụ Theresa Nhứt Nguyễn - Mesquite, TX 10\$00
- ÔB Nguyễn-ngọc-Mạnh - Gailles, Úc UK 50\$00
- Ông Huỳnh-Dung - Orlando, FL 10\$00
- Ông Trần-Hoa - Tucson, AZ 10\$00
- Bà Huỳnh-kim-Liên - Holladay, UT 30\$00

CHÂN-THÀNH CẢM ƠN QUÍ VỊ

Đ.K.T. Harrisburg, PA

NGÀY TỬ-MẪU

Tiếng đẹp nhất trên môi con là tiếng 'Mẹ'
Suốt đời con bao lần gọi 'Mẹ ơi!'
Tiếng yêu-thương, nường-cậy, tiếng muốn đời
Tiếng dịu ngọt từ lòng con xuất phát

Công ơn mẹ mấy tầng cao chất-ngất
Chín tháng cưu mang, vượt can nhọc-nhần
Hạ sinh con, mẹ đau-đớn ruột-ngân
Môi cắn chặt và lệ trào khốc mắt.

Bên lòng mẹ con uống giồng sữa mát
Nghe hát ru theo ngày tháng nhịp-nhàng
Con ngủ yên tròn giấc điệp mơ-màng
Mẹ thao-thức canh chầy đêm lộng gió.

Mẹ vất-và không một lời than-thở
Dưỡng nuôi con thơ-ấu đến nên người
Con lớn khôn lòng mẹ rộn niềm vui
Con thành-dạt mẹ tạ thăm ơn Chúa.

Ôi mẫu-tử tình thâm đời đời sáng rỡ
Như vàng dương truyền sức nóng địa-cầu
Như trắng xanh mát dịu giữa đêm thâu
Như điệu vỗ xa khơi ngày biển lặng.

Niềm thương mẹ hồn con đâu thiếu vắng
Dù phương trời lưu-lạc vẫn không ngoài
Dù mẹ con hay khuất vẫn thương người
Ôn nghĩa mẹ hơn núi cao biển cả.

Ngày tử-mẫu mỗi năm, ngày tưởng nhớ
Giữa tim con hình ảnh mẹ nào phai
Niềm tri-ân trĩu-mặn tháng năm dài
Tiếng đẹp nhất trên môi là tiếng 'Mẹ'.

Linh-Cương

SÁCH BỒI LINH

của MS Phan-thanh-Bình

Cuốn thứ 3 "HUẤN-LUYỆN ĐỔI LINH"

Cuốn sách dày trên 200 trang giúp chúng ta tự-luyện đời sống thuộc linh để đạt đến bậc thành-nhơn trong Chúa. Giá 10\$00 một cuốn.

ATLANTA, GA

Hội thánh Tin-Lành Báp-tít tại Atlanta, GA sẽ tổ-chức hai ngày truyền-giảng và bồi-linh vào ngày 11, 12/6/94. Mục-sư Phan-thanh-Bình sẽ đến dự phần hầu việc Chúa với Hội-thánh. Muốn biết thêm chi-tiết về các buổi giảng, xin quý vị liên-lạc với Mục-sư Đào-văn-Chinh. Điện-thoại: (404) 292-9456.

THÌ-THÀM

* "Trong lần về Việt-Nam thăm gia-đình, tôi mang theo hơn 50 tờ Anh-Sáng góp nhặt từ trước tới nay, cảm-tạ Chúa qua lọt cửa khẩu Tân-sơn-Nhứt, và trên 50 tờ Anh-Sáng đã được trao tận tay cho thầy TĐ. T. Thầy T. vui mừng lắm, xin phép được in thêm và dùng các tờ Anh-Sáng này trong việc truyền-giảng và bồi linh cho Hội-thánh....."

4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION
2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040
INFO@SALVATIONVBC.ORG
SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

Như Cầu và Sự Bất Lực của Bạn

"Vi mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế." "Vi tiên công của tội lỗi là sự chết." "Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết." (KT: Rô-ma 3:23, 6:23; Ê-xê-chi-ên 18:4)

"Vi không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được hòa thuận lại với Thượng Đế cả." "Nhờ ân sủng, anh chị em được cứu rỗi ... Không phải do công đức." (KT: Rô-ma 3:20; Ê-phê-sô 2:8-9)

Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế

"Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta." "Vi Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đầy đủ cả ... để đem anh chị em đến với Thượng Đế." (KT: Rô-ma 5:8; I Phê-rô 3:18)

"Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm." "Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu." (KT: Mác 1:15; Công-vụ 16:31)

Sự sống vinh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng Cha sai đến. (Giăng 17:3)